

Aanzienlijke Huizen

'Een zegen hier te mogen wonen'

Jac. J. Luyckx

In de zoektocht naar beeldbepalende panden, waarmee Bossche Bladen in deze eerste uitgave een begin wenst te maken, leidt het spoor als vanzelfsprekend naar de Triniteitstraat, komend van de aloude Pette-laarseweg, de zuidelijke entree van de beeldrijke binnenstad van 's-Hertogenbosch, en als het ware voorportaal van het boegbeeld van Brabants hoofdstad, de Sint-Jan.

Deze 'toegangspoort' wordt gemarkeerd door twee monumentale panden, waarin onze verbeelding maar al te graag twee poorthuizen wil zien. Links het tegenwoordige Rode Kruisgebouw (Oude Dieze 12) en rechts (Triniteitstraat 8) het statige herenhuis, dat bewoond wordt door het echtpaar Kwantes-Zwinkels, van wie mr. J.N.A. Kwantes door zijn functie van voorzitter van de Bewonersvereniging Leefbare Binnenstad een strijdbare poortwachter mag heten. 'Wegens gaafheid en ligging' - aldus de Rijksmonumentenlijst - hoeft de 'villa' bepaald niet in de schaduw te staan van de zoveel grotere broer aan de overkant, waar jarenlang de Keuringsdienst van Waren haar naam waarmaakte.

Alvorens het gastvrije beeld van perceel no. 8 te schetsen eerst de Triniteitstraat, vroeger - toen 'genoempt de Triniteyt' - lopend van het noordelijke hoekpand van de Peperstraat langs het Gereformeerd Burger Weeshuis via de huidige Triniteitstraat tot de hoek van de Oude Dieze. Nu toegang, was zij oorspronkelijk een uitweg, met name voor het Groot Begijnhof (Parade) en het klooster der Cellebroeders (Weesstraat). Waar de kapel, d.d. 1470, van de Cellebroeders mede was toegewijd aan de H. Drie-vuldigheid (Triniteit) lijkt de straatnaam verklaard. De naam Triniteit blijkt echter al 120 jaar eerder voor te komen in een Bossche Schepenbrief. Waarschijnlijk is dan ook dat Triniteit is afgeleid van de driesprong (Pette-laarseweg/Oude Dieze/Triniteitstraat). In oude tijden was het niet ongebruikelijk een getal dat overeenkwam met een religieus begrip daarmee te associëren.

Wanneer het 'heerenhuis, gelegen langs de Triniteit, wijk F no. 124' is gebouwd, valt niet na te gaan, waarschijnlijk in de Franse tijd. Eigenlijk is het een dubbel huis, waarvan het gedeelte rechts van de voordeur in 1834 werd bijgebouwd. In de gang die links en rechts scheidt, getuigt een 40 cm. dikke muur nog altijd buitenmuur te zijn geweest. Kan men enerzijds vaststellen dat het pand in 1834 de vorm kreeg waarin het er nu staat, anderzijds

leert de geschiedenis dat alle bewoners wel iets veranderd, toegevoegd of weggedaan hebben, waarbij verbouwen vaak ook weer hand in hand ging met restaureren. Stoombierbrouwer J.F. Boelen, die aan het begin van de eeuw in dit 'heerenhuis' woonde heeft in 1907 een gedeelte van het pand dat toen pakhuis was, ingericht als woonkamer, het inbrengen van lichtkozijnen daaronder begrepen. Later vestigde zich daar dr. Th.L. Kortbeek die in 1931 in de gang een kleine hal heeft laten maken, toen om de wachtkamer beter bereikbaar te maken voor zijn patiënten, nu het fundament van een prachtige trappenhuis dat de latere bewoner, de bekende huisarts P.C. Otjens naliet. Oudere Bosschenaren herinneren zich ongetwijfeld nog levendig hoe elke ochtend om 8 uur

Triniteitstraat 8
(Foto Albert Schreurs, Stadsarchief)

Zicht op de
Casinotuin
(Foto Albert
Schreurs,
Stadsarchief)

een bosje patiënten zich voor de voordeur ophoopte, wachtend tot het spreekuur begon.

Dokter Ojtens heeft het fraaie 'heerenhuis' in 1955 ingrijpend gewijzigd, niet alleen door achter de spreekkamer nog een praktijkruimte te bouwen, maar vooral door de rechterzijde van het perceel drastisch uit te breiden. De keuken die zich daar achter de woonkamer bevond, moest plaatsmaken voor een riante eetkamer, die bovendien werd doorgetrokken tot aan de Binnendieze die achter het pand doorloopt. Links van de eetkamer kwam een nieuwe keuken.

Mr. Kwantes, rechter in Amsterdam, die hier in 1995 is komen wonen, heeft het pand Triniteitstraat 8 fraai gerestaureerd, 'zoveel mogelijk naar de oorspronkelijke vorm en indeling'. Door het terugbrengen van gestucte plafonds is beganegronds een prachtige, aaneengestreekte woonkamer ontstaan, wel een meter of vijftien lang en aan de achterzijde bekroond met een mooie erker die uitkijkt op Binnendieze en 'Casino-tuin'. Als de zon schijnt, valt het licht van alle kanten in de kamer, die helemaal opnieuw is gepleisterd en geschilderd. Aangekleed met antiek/klassiek meubilair en stoffering, zoals die er welhaast letterlijk thuis hoort.

Bij de restauratie is gekozen voor een heel rustige kleurstelling, die past bij de sfeer van het huis. Wit (de muren, glad gepleisterd), grijs/beige (houtwerk) en zwart (vloeren) zijn de hoofdkleuren, het hele huis door. Zelfs de badkamer is wit en zwart.

Op de bovenverdieping, die nogal verkaveld was, waardoor onder andere de oude 'zicht-as' was doorbroken, is wat de heer Kwantes noemt, het licht weer teruggebracht, zoals overigens ook elders in de woning. Ter rechterzijde bevinden zich nu drie royale kamers, waarvan de laatste de werkkamer van mr. Kwantes, en ter linkerzijde achtereenvolgens slaapkamer en badkamer. Buiten herkent men de kleuren van de Bossche School. De buitenmuur was van grijze cement, nu een grijze Keimverf, die veel voor monumenten wordt gebruikt.

De plavuizen van de stoep zijn afkomstig uit het protestantse kerkje van Boxtel, waar bij restauratie van de vloer nog net genoeg oude Naamse stenen van zo'n 300-400 jaar oud, ongeschonden uitkwamen om een welkome historische bijdrage te leveren aan het aanzien van het monument Triniteitstraat 8.

Het smeedijzeren hekwerk prijkt in oude luister, zoals dat eerder alleen nog te zien was op schilderijen in Museum Slager. Want al is het van recente datum, het is gemaakt naar het bestaande model dat evenwel volledig verroest en bovendien door een haag aan het oog onttrokken was.

'Ons trok dit punt enorm aan, aan de achterkant aan het water met uitzicht op de Casino-tuin, vanuit de zijkant uitzicht op het Bossche Broek en, als we de voordeur uitstappen, kijk op de Sint-Jan', steekt de heer Kwantes de loftrampet over dit zo aanzienlijke pand op de kop van de Triniteitstraat. Met aan de achterzijde een weer schone Binnendieze. Dat is wel anders geweest, zoals ook blijkt uit een vergunningaanvraag uit 1908 'om buiten langs den Diezemuur, staande langs het perceel Triniteitstraat F 124, een uitstekend scherm aan te brengen, ten einde te beletten dat de ratten langs den muur opkruipen en aldus tuin en woning bereiken...'

De restauratie heeft, ondanks de hulp van Rijksmonumentenzorg, natuurlijk veel geld gekost, 'maar wat je ervoor terugkrijgt is uniek', aldus de heer Kwantes. 'Het is een zegen hier te mogen wonen'.

Bronnen

- Archief afdeling Bouwhistorie, Archeologie en Monumenten Gemeente 's-Hertogenbosch.
- A.F.O. van Sasse van Ysselt, *De voorname huizen en gebouwen van 's-Hertogenbosch* 3 dln ('s-Hertogenbosch 1910).
- J.A.M. Roelands, *Straat in Straat uit: een wandeling door de oude binnenstad van 's-Hertogenbosch* ('s-Hertogenbosch 1984).